

Ve jméno Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

Milost, milosrdenství a pokoj buď mezi námi. Amen.

Introit

Můj spravedlivý služebník získá spravedlnost mnohým; jejich nepravosti on na sebe vezme. On nesl hřích mnohých, Bůh jej postihl místo nevěrných.
Iz 53, 11b a 12c

Modlitba

Hospodine, naše oči víry žasnou nepochopitelně nad vším, co nás obklopuje, nad vším tím, čím jsme pro svůj život vybaveni a obdarováni. Nejvíce se však radujeme z tvé milosti, kterou nám dáváš zakoušet na každý den. Přes všechnu naši nedokonalost, přes všechnu naši vzpouru a hněv nám stále zní ta dobrá zpráva. Zpráva, že Ježíš, tvůj Syn pro nás šel cestou utrpení a všech možných lidských ústrků a neporozumění. Pro nás někdy cestou prohry a ne slávy, která se ukázala u prázdného hrobu. On zvítězil i nad smrtí. Děkujeme, že si nemusíme zoufat, když i na nás přicházejí všelijaká utrpení. Děkujeme, že smíme vědět, že v tom je s námi tvá láska, která chce pomoci a potěšit. Amen

Čtení Gn 37,5-10

5 Jednou měl Josef sen a pověděl jej svým bratrům; nenáviděli ho pak ještě více. 6 Řekl jim totiž: „Slyšte prosím, jaký jsem měl sen: 7 Vážeme na poli snopy. Tu povstane můj snop a zůstane stát. A hle, vaše snopy obcházely kolem něho a klaněly se mému snopu.“ 8 Bratři mu odpověděli: „To budeš nad námi kralovat jako král či mezi námi vládnout jako vladař?“ A nenáviděli ho pro jeho sny a pro jeho slova ještě víc. 9 Měl pak ještě jiný sen a vypravoval jej svým bratrům: „Měl jsem opět sen: Klanělo se mi slunce, měsíc a jedenáct hvězd.“ 10 To vyprávěl otci a bratrům. Otec ho okřikl: „Jaký žes to měl sen? Že i já, tvá matka a tvoji bratři přijdeme, abychom se před tebou skláněli k zemi?“

Kázání Mk 10,35-45

35 Přistoupili k němu Jakub a Jan, synové Zebedeovi, a řekli mu: „Mistře, chtěli bychom, abys nám učinil, oč tě požádáme.“ 36 Řekl jim: „Co chcete, abych vám učinil?“ 37 Odpověděli mu: „Dej nám, abychom

měli místo jeden po tvé pravici a druhý po levici v tvé slávě.“ 38 Ale Ježíš jim řekl: „Nevíte, oč žádáte. Můžete pít kalich, který já piji, nebo být pokřtěni křtem, kterým já jsem křtěn?“ 39 Odpověděli: „Můžeme.“ Ježíš jim řekl: „Kalich, který já piji, budete pít a křtem, kterým já jsem křtěn, budete pokřtěni. 40 Ale udělovat místa po mé pravici či levici není má věc; ta místa patří těm, jimž jsou připravena.“ 41 Když to uslyšelo ostatních deset, začali se hněvat na Jakuba a Jana. 42 Ježíš je zavolal k sobě a řekl jim: „Víte, že ti, kdo platí u národů za první, nad nimi panují, a kdo jsou u nich velcí, utlačují je. 43 Ne tak bude mezi vámi; ale kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď vaším služebníkem; 44 a kdo chce být mezi vámi první, buď otrokem všech. 45 Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“

Milé sestry a milí bratři, milí posluchači je nám docela přirozené mít alespoň trochu moci, či lepší postavení. A nemusíme myslet hned na nějakou skupinu, stranu či dokonce na stát. Stačí si jenom vybavit rodinu a moje postavení v ní. Třídu ve škole a kde je moje místo, jsem jenom jeden z žáků nebo mám přece jenom větší měrou vliv na dění v ní. Nebo učitel. I farář ve svém sboru je vystaven pokušení moci.

V obou příbězích, které jsme slyšeli, o Josefovi ve Starém zákoně a o bratřích Zebedeovcích v Novém zákoně, jsou společným motivem vysoké ambice. Lidé se vždycky touží dostat někam výš. Aby mohli rozhodovat, uplatňovat moc. Zejména před volbami se pokoušejí získat hlasy. Hledají známosti, nabízejí peníze, všechno možné zkoušejí, jen aby se dostali, kam chtějí nebo aby se tam udrželi.

A tak nás nemusí překvapit, že o přední místa žádají Ježíše synové Zebedeovi. A to v době, kdy se blíží k Jeruzalému, kdy jim Ježíš už potřetí řekl, že jeho cesta bude cesta utrpení a smrti. A učedníci jako by k tomu byli hluchí. Nechtějí se vzdát svých představ o mesiášském, tedy záchranném poslání Ježíše pro Izrael jakožto království na zemi. Domnívají se, že už toho Ježíš brzy docílí a oni s ním prošli tolika útrapami, jsou mu tak blízko. Jedinečná příležitost k tomu, aby si už dopředu zajistili slušné postavení v jeho království.

Jaksi soukromě si zavazují Ježíše, aby jim splnil, oč ho požádají. Žádají místa po levici a po pravici. Tady bible docela reálně vypovídá o tom, že ani učedníci, kteří s Ježíšem nějakou dobu chodili, viděli co je jeho posláním tady na zemi, nejsou prosti přirozených tužeb člověka.

Ježíš je nekárá, jen jim na jejich prosbu odpoví otázkou, vejde s nimi v rozhovor. Ptá se jich, jestli mohou pít kalich, který on pije a být pokřtění křtem, kterým on je pokřtěn. Tedy kalich hořkosti a utrpení a křest, který vede k smrti. Učedníci odpovídají bez váhání, že můžou. Ježíš na to přitaká, ale místa po jeho pravici a po jeho levici jim nemůže slíbit, to není jeho věc.

Myslím, že se až tak moc od těch učedníků nelišíme. Někdy si možná také připadáme jako ti, kteří si pro svou víru Ježíši už dost v tomto světě užili. Připadáme si, že za to přece musíme být odměněni, že můžeme Ježíše prosit o cokoliv. Vždyť on sám na jiném místě říká: „... zač byste koli prosili v mém jménu, dám vám..“ Cítíme se být jaksi privilegovaní na rozdíl od těch, kteří nevěří.

Poslouchejme od Ježíše, v čem je to naše privilegium, jaká jsou nám ta privilegovaná místa přidělena. Určitě to není nějaké rovnostářství, tak jak ho v tuto chvíli zobrazují ostatní učedníci, kteří se na Jakuba a Jana hněvají. Do této situace se můžeme velice dobře dostat i my dnes. Jak se nám nelíbí, že někteří mají více než my. Jak nejsme daleci myslet si, že spravedlnost je právě v tom, že budeme mít všichni stejně. Jak jsme někdy závistiví, neustále si ztěžující, že máme málo.

Naše privilegium je být služebníkem. Umět spolunést, spoluprožívat radost i bolest druhého či druhých. Umět pomoci tam, kde je to potřebí. Nebýt pořád sobecky zaměstnán starostí o ten svůj každodenní chleba.

Ježíš velmi odpovědně přijal službu mesiáše – zachránce pro všechny lidi. Věděl, že to nebude sláva a obdiv, bohatství a užívání si, ale nelehký úkol. Možná se teď pustím do násilného přirovnání s těmi, kdo chtějí být mocnými ve státě. Kdo chtějí vést druhé. Také oni, pokud si neuvědomí, že to není jen o tom předním místě, ale především odpovědnosti a službě, se ocitají jen v sobecké touze. Pro křesťana je tady velká výzva, nebýt k tomu lhostejný a třeba i takovýmto způsobem sloužit druhým. Myslím, že v demokracii úkol nelehký. Přijmout přední místo, být si vědom odpovědnosti a vědět, že tu jsem především pro druhé. Naše současná politická situace nám staví před oči, jak by to být nemělo. Ale pamatujme, že my nejsme v pozici soudců a kritiků, ale jsme především spoluodpovědni.

Ježíš zakončí svou řeč k žádajícím i hněvajícím učedníkům upozorněním, či připomenutím, k čemu on byl poslán. **„Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“** Moji milí učedníci, kteří tu jste se mnou, moji milí učedníci, kteří se jimi stanete, když ve víře přijmete, že já jsem vaším zachráncem pro život tady na zemi

i na věčnosti, rozumějte tomu, že váš život i vaše cesta tady na zemi je službou, stejně tak jako ten můj život.

Dnes u nás nikdo není pro víru mučen a pronásledován, nemusíme se obávat, že budeme pro svou víru zabíjeni. Nebylo tomu vždycky tak. První křesťané byli zabíjeni a mnozí z nich šli na smrt odvážně, možná ne beze strachu. Tak pro mnohé vydali dobré svědectví o svém Pánu. Vždyť měli zaslíbení, že on je s nimi po všechny dny. Je i s námi po všechny dny, on bude s člověkem až do skonání věků. A tak se ve víře můžeme odvážně pustit do služby i oběti pro druhé. Nebojme se, že nám nebude pomůženo. Strach není dobrý rádce ani pomocník. Více než co jiného může vést k soběstřednosti a sobectví. Žijeme přece ve společenství druhých lidí a můžeme mít dobrou naději, že i oni jsou tady pro druhého. Ne náhodou se stal Bůh člověkem.

Hospodine, děkujeme, že můžeme žít ve společenství s druhými, prosíme, uč nás hledat svoje místo především ve službě. Amen.

Ohlášky

Modlitba

Náš Pane, děkujeme za dar modlitby.

Prosíme, ať je nám Kristova dobrá zpráva mocí k víře a záchraně.

Uč nás, prosíme, pokoře i odpovědnosti.

Uč nás varovat se i náznaků panovačnosti a soběstřednosti.

Prosíme, neponechávej nás sobě samým.

Neponechávej nás tomu, co si skrýváme na dně vlastního nitra, v nespátřených činech a utajených myšlenkách.

Prosíme, abychom slovem i životem dosvědčovali tvou věrnost a milosrdenství, které nám zaslubuješ a které jsme již tolikrát mohli okoušet, všem kolem nás.

Prosíme za všechny nemocné, trpící, strádající, vyplašené, ustrašené, všelijak zkoušené, beznadějně, ale i za sebejisté.

Pomoz nám, abychom byli připraveni a ochotni pomoci podle svých možností, kde je potřeba.

Otče náš, který jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé.

Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes.

A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Poslání

Všichni se oblečte v pokoru jeden vůči druhému, neboť, Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost'. Pokořte se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil v ustanovený čas. Všechnu, svou starost vložte na něj', neboť mu na vás záleží.

1Pt 5,5b-7

Požehnání

Hospodin tě, požehnej a ochraňuj tě, Hospodin rozjasni nad tebou svou tvář a buď ti milostiv, Hospodin obrať k tobě svou tvář a obdař tě pokojem.

Nu 6,24-26